

Het Sliedrechts Dialect (438)

SANNAO

Aai'lijk was ze gêên tante van ons, mor we noemde ze 'tante Sannao' omdà ze een schoolvriendin và moeders was en nogal is bij ons kwam. Laeter, toe ze weduwwrouw was, kwam ze nogal is een daechie bij ons. Ze was opgeruimd van aerd en vertelde aaltijd over vroeger. Meschie dà me daerom zôôvel met 'r op hadde. Vaoder zee aaltijd dà je heur verhaoltjies zôwat van buite kon. Mor moeder zee: " 't Is goed dà je over je aaige praot, dan haol ie 'n aander nied over d'n hekel."

Slierechs waarke

Tante Sannao hà veul meegemaakt in d'r leve. Een paor jaer was ze met 'r man in Indië gewist. Daer hà ze hêêlemael nie kanne wenne. 't Was t'r zô hêêt, hee. Je voerde bekant niks uit en ze wou zô graeg op z'n Slierechs blijve waarke.

Ze hà veul hulp van Indische mense en die wazze aarg vriendelijk, mor je kon nied op z'n Slierechs kletse met hullie. Neeje, dà buiteland was niks voor d'r. Jaacob mos voortaan mor allêên gaon. Dan zou zij d'r aaige huisie wel bereddere. Kaander hadde ze nie en zôdoende kwam ze nogal is bij ons. Ze braaide voor ons wel is wat. As ze een daechie kwam, was 't eerste wà ze dee, de naaidôôs op taofel omkere en oprêê. Daerin was 't aaltijd een grôt zôôichie en dan stopte ze mêêstentijds d'n hêêlen dag kouse. Ze broch aaltijd snoepies mee en soms krege me een cent mee naer school.

Laeter hà ze 'n ouwe ome van d'r in huis genome. Die begon aarg te sukkele en omdat ie vrijgezel was, hà Sannao 't op t'r genome om 'm aan z'n endjie te brenge. Zô gong dat in die tijd. D'r wazze nog gêên bejaerde- of verzorgingshuize. Allêên 't ouwemannehuis op de Sesjonsweg. Mor dat was nie zô grôt en faai'lijk allêên mor voor mense die niemand hadde om voor ie te zurrege. 't Had ok de naam dà je daer van d'n aarme of van de kaark onderhouwe wier en dat wou de femielie aai'lijk niet.

In de rouw

't Is nog drie jaer lang 'n hêêle zurg voor d'r gewist. In de tijd voordat ie overleeje is, hê ze nachte bij 'm gewaakt. Ze gong ok, zôas toe de gewoonte was, voor 'm in de rouw. 't Was mor een ome, mor ze zee dat 'r anders hêêmel niemand was die 't dee. Rouwe voor de naeste femielie duurde mêêstal twêê jaer, dan gong ie langsaomerhand over op grijs, en zô naer lichtere kleure. Zes weke stinge de blaainde op 't haoksie en wiere de raomde nie gezêêmd. As 't aarg nôôdig was, wier 't straetjie een keer drôôg geveegd. Want hêêl die vrijdasse boenerij was gêên vertôôning bij 'n huis dad in de rouw was.

Bij tante Sannao in de buurt was is een man gesturreve die een vrouw en een stel kaander achterliet. Sannao had toe voor die drie schoolmaaisies zwarte haerstrikke gekocht. Dat hiep weer 'n bietjie, vong ze. 't Wazze aarg grôte koste as hêêl zô'n huishouwe in de rouw mos. Mor ze wiere van aale kante gehollepe. Sommige vrouwe gonge nooit meer uit de rouw, die bleve zwart draoge. Jaot, zukke hà je ok.

Pertretjie

Sondas nae de begraefenis gong ie met de hêêle femielie de rouw in de kaark brenge. Ok aalemael in 't zwart. Dà kà je je aaige nou host nie meer voorstelle, hee. Mor ja, d'r zijn zôôveul van die dinge die nou v'rbij zijn. Of tante Sannao nog wà van die ome geürreve

het? Dat weet 'k nie, mor 't zel wel, hee. 't Zou nie mooi weze as 't nie zô was. Mor meschie had ie hêemel gêen geld, dà ken netuurlijk ok. Sannao zel d'r nie van wakker gelege hebbe, denk 'k.

Wel sting d'r aaltijd een klaain pertretjie van die ome op 't kassie in de voorkaomer!

Mevr. B. uit P. weer hartelijk bedankt voor uw verhaal!

Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: baskorrielissenburg@yahoo.com